

[PROZELIT *sb m*

Tekst nie oznacza ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w pro-).

sg A prozelita. ◇ I prozelit(e)m. ◇ pl N prozelitowie.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nowy wyznawca jakiejś wiary [proselytus – obcy, który przyjął naszą wiarę i zakon, wstąpić w naszą wiarę, uczestnik naszej wiary i zakonu Mącz 327b; nowowierny, który się świeżo do wiary prawej z pogaństwa nawrócił, bądź w starym testamencie do Żydów, bądź w nowym do krześcijan prawowiernych albo katolików – proselytus Cn]: [fałszerze, tj. heretycy] Krążyli/ biegáli/ á nie pośyłałem ia ich, tho ieft/ łam Szátan ich Mágiłterłztuk rołpalał ie że nie litowáli około morzá y po kráinach krążyć/ áby ták mogli vczyńić ktorego [...] prozelitá GilPos 204v, 205v.

a. *Poganin, który przyjął judaizm:* Drudzy byli Profelitowie kthorzy byli rodem s Pogánow/ ále łie też obrzezowáli/ y włzytki obrzędy nabożeńłthwá żydowłkiego chowáli. *GilPos 77v.*

Synonimy: nowochrzczony, nowokrzczeniec, nowonawroceniec, nowowierca.

MPi